

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DR. KOVÁCS JÓZSEF
ÜGYVÉD.

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Nagy vihar

vonult végig hétfőn, június hó 19-én a tiszai alsó járás felett. Este, nyolc óra tájban sötét felhők borították el az eget és éjjeli sötétség borult a földre. Kevéssel kilenc óra előtt megeredtek az ég csatornái és fél óráig tojás nagyságu jéggel vegyes zápor esett. Fél tíz órakor újra esni kezdett és megint jég.

Az emberek ijedten huzódtak be lakásaikba és rémülten hallgatták a lehulló jég kopogását. Tönkre megy a termés, sóhajtoztak mindenütt. Mi lesz velünk, mit eszünk, ha termésünket aratás előtt learatja a jég?

Másnap mindenki sietett a földjére, a szőlőjébe, meggyőződni: nagy-e a kár? Sok borus arc derült lett a szemle után, de nagyon sok arc még borusabbra vált.

A tiszakürti szőlőket megkímélte a jég, ott csak eső esett. De Szelevény már nem volt ilyen szerencsés. Ott

nagyon nagy pusztítást vitt véghez a jég. Szelevény községben alig van ház, melynek épek volnának az ablakai. A A búzát és kukoricát leverte sok helyett és elvégezte a cséplést.

Kunszentmárton község határában sok helyett nagy károkat okozott a jég. Ha a jégverés nem is volt általános, de ahol keresztül vonult, ott részben elvégezte a cséplést. A tojás nagyságu jegek letarolták a búzát, az árpát és kukoricát és most bizony sok gazda szemei könnyesek, látva a pusztulást.

Az eddigi számítások szerint a kár 30—40 százalék a búzában és az árpában. A kukoricáról még most nem beszélhetünk, mert azt a gyakori esőzés meg jóvá teheti. Ezt azonban a jövő fogja megmondani.

Cséplési kilátásaink tehát rosszabodtak. A kunszentmártoni határban eddig sem volt valami nagy termésre kilátás, most épen nincs. A belhatári jó földek, melyek eddig ontották a búzát, most nagyon rosszul állanak. Nem

is merjük megjósolni, hogy egy katasztrális hold mennyi búzát fog hozni.

Ezzel szemben a pusztagyalui határban, mely szintén kunszentmártoni embereké, szép termésre van kilátás. A buza és az árpa nagyon jó, a kukorica szintén. Az igaz, hogy a pusztagyalui határban nem volt jég és ez a föld szereti az esős időjárást. A gyalui birtokosok nem is panaszkodnak és a kunszentmártoniak most már azzal vigasztalják magukat, hogy ha nem is lesz jó termés. belhatárban, majd lesz Gyalun. Nem kell tehát félnünk attól, hogy jövőre nem lesz kenyerünk, majd kisegít bennünket Gyalu.

A jég okozta károkat most állapítják meg a kunszentmártoni határban. Reméljük a legjobbakat. Előre ne essünk kétségbe, hátha kisebb lesz a kár, mint ahogy hisszük. Adja a jó Isten.

Haza.

Irta: Szentimrey Mártha.

A Soltészok kis hattornyú kastélya köré lassan kint sok nép gyülekezett.

Hisz igaz, máskor is akadt arra mindig utja a falubeli lakosoknak. Ki az iroda előtt csiszolta meg illemtudóan a csizmáját s bekocogtatott a gazdához egy kis tanácsért vagy vetőmagért, — ki a konyha felé került a jószágos «Tekintetes Asszonyhoz», aki egész nap nyitogathatta a kamraajtót, olyan sokan keresték meg. A szépenyék egy kis lisztért, zsírért, ócska ruháért. A gazdagabbak is egy kis betegnek való «uri» ételért, befőtt gyümölcsért, házi orvosságért, ami ne engedje elpusztulni a beteget, míg a doktor megérkezik a szomszéd mezővárosból.

Hát nem is az volt a szokatlan, hogy sok ember járt-kelt a kert gondosan ápolt utain, hanem hogy hétköznapon mind ünneplő ruhában, bánatos arccal jöttek.

Pedig a portán nem lengett gyászos lobogó. De a kémény nem fűtött s a folyosó nagy vasajtaja, amint kitért, látszott, hogy a szobák teljesen üresek. Egyszerre négyes fogat — négy tüzes, almás-deres csikó kanyarodott egy nagy

fekete kékselyem-bélésű hintóval a ház elé. Ugyanabban a pillanatban megjelent a küszöbön a Soltész-család. Az apa magas, nyulánk, dereshaju férfi. Az anya kicsiny, finomvonású hölgy, kinek liliumfehér arcáról feltartóztatlanul peregtek le a sűrű könnyek. És egy bársonyruhás, riadt tekintetű tizenkétéves fiúcska. Felültek a hintóba, lassan, mintha lábukat nem akarná elereszteni a föld.

Egy hatalmas bernáthegyi kutya, melyet a kamrába zártak, bezúta talpával az egyik ablakot, kidugta az üvegszilánkok közt megvérezett fejét s keservesen vonított. A máskor vágatva induló két tüzes csikó most lassan lépkedve ment, akár csak gyászmenetben. Mert a fogatot körülzárta a falunépének impozáns tömege. A férfiak lassan, lehajtott, földetlen fővel lépkedtek, az asszonyfélék hangos sírással kísérték a szomszéd határig a költözőkódó családot.

A határkőnél megállította Soltész a fogatot, felemelkedett s bár arca holt-halvány volt erős, rezgéstelen hangon szólott így:

— Térjetek vissza, most már térjetek vissza én kedves barátaim! Köszönöm hűségteket! Bár ez bucsuzásunkat még keserűbbé teszi. Ti tudjátok, hogy önhibámon kívül elemi

csapások juttattak tönkre. Nem viszek magammal csak néhány forintot — igaz, hogy adósságot meg nem hagyok egyetlen krajcárt se. Ez lesz vigasztalásom a reám váró nehéz napokban s a ti ragaszkodásotok édes emléke. Isten áldjon meg mindnyájatokat!

Mélyen levette kalapját. Némán állottak mind a férfiak. Egyszerre hirtelen az aratógazda nagy, szálás ember, ki közvetlen a hintó mellett állt, magasra emelte a kocsiban ülő fiúcskát — Nagy az Isten, jó az Isten! Ne búsuljon a tekintetes ur, visszaveszi az Antal urfi, ha megnő, a kilencesi birtokot!

Ez a jóslat kísérte át Soltész Antalt, mint bűvös csilingelés a gyermekor elsűlyedt paradicsomából az életbe. Már mint kis gimnazista keményen dolgozott. De a leckeadás ezen megaláztatása közt is könnyű, vidám maradt kedélye. «Hisz minden másképp lesz, ha birtokunkat visszavásárolom», gondolta önértéken. S mikor az apa meghalt, anélkül, hogy övéi sorsán javíthatott volna, az ifju izzó ajkai erőszakos szeretettel szívták fel édes anyjának arcáról a nehéz könnyecsképeket.

— Ne sirj! Ne tedd egészségedet tönkre! Nem akarom, nem engedem. Neked élned kell, meg kell érned, mikor a birtokunkat visszaveszem!

A szőlő ellensége.

Nincs a szőlőnek nagyobb és elkeseredettebb ellensége, mint a peronoszpóra. Ez megtámadja a levelet, megtámadja a fürtöt és mindakettőt tönkre teszi. Természetes következménye ennek, hogy nemcsak bor nem terem, hanem a szőlő is kipusztul.

A peronoszpóra ellen egyedül csak a rézgáliccal tudunk védekezni. Sok időnek kellett lefolyni, amíg ezt minden szőlő birtokos belátta. Eleinte a legtöbb birtokos nevette a permetezőket és elnevezte őket bolondoknak. Megvoltak szentül győződve, hogy csak a tudósok találták ki a rézgálicot és csak azért, hogy a szőlőt és a bort mérgezzék. Annyi lesz, amennyi terem, mondogatta a legtöbb és permetezés hiányában bizony nagyon gyér volt a termés és a szőlő pusztulni kezdett.

Saját kárán tanul a magyar. Ma már féltékeny belátja mindenki, hogy permetezés nélkül nincs termés és iparkodik is mindenki rézgálicot szerezni és legalább egyszer meglocsolni a szőlőt.

Szőlőszakértők véleménye szerint a szőlőt sokszor kell permetezni, ha eredményt akarunk elérni. Nem elég azt kétszer, háromszor megpermetezni, hanem szükséges azt ötször, sőt hatszor is meglocsolni, hogy a szőlő ellensége, a peronoszpóra elpusztuljon. A permetezéshez nem szükséges az erős odat. Használjunk gyengébbet, de sokszor locsoljunk. Birtokosaink százalékokban fejezik ki az odat erősségét és vidékünkön 2 százalékos odattal is permeteznek. Ne tegyük azt. Igazi szőlőszakértők mondják azt, hogy 1 százaléknál sohasem legyen erősebb az odat, de ügyeljünk arra, hogy a levél minden része és a fürt jól be legyen hintve rézgálic odattal. Az erős odat tönkre teszi a szőlőt, míg a gyenge odat felüdíti és épen úgy megöli a peronoszporát, mint az erős.

A rézgálic odatba ne sajnáljuk a meszet. Eddig az volt a gyakorlat, hogy annyi meszet tettünk bele, mint amennyi rézgálicot.

Ujabb az. Illyék a tudósok, hogy a mésztöbb legyen, mint a rézgálic, vagyis jó meszes legyen az odat, mert csak így jó, így hasznos.

Jó az odatba tenni timsót is. Kecskemét környékén nem is permeteznek timsó nélkül, nálunk azonban csak igen kevesen használnak még timsót. A timsó arra jó, hogy a rézgálicot jól odatapasztja a levélre és a fürtre.

Sajnos, az idén nem kaptunk elég rézgálicot, így nem tudunk eleget tenni azon tanácsnak, hogy 5-6-szor permetezzünk. Azért csináljunk mindig gyenge odatot, hogy több alkalmunk legyen locsolni.

Rézgálic hiányában nagyon jó a *pe ocid* is. Melegen ajánlom birtokostársaimnak. A perocid épen úgy, mint a rézgálic, megöli a peronoszporát és megmenti a szőlőt az elpusztulástól.

Permetezzünk tehát minél többször és sohasem egy százaléknál erősebb odattal.

Egy gazda.

Előfizetőinkhez.

A háboru kezdete óta sokszor a legnagyobb nehézségekkel kellett megküzdennünk, hogy lapunkat megtudjuk jelentetni. Először bevonult a kiadó, azután a szerkesztő, majd a szerkesztőség és végül a nyomda egész személyzete. Nagy nehezen kerítettünk szerkesztőt és egy nyomdászt, akik ketten látták el a szerkesztés és szerkesztés nehéz munkáját. Azonban semmi sem tarthat örökké. Háborus szerkesztőnk megunt az írást és elhagyta a lapot, mint szent Pál az oláhokat. Az egyetlen nyomdászt pedig besorozták katonának.

Igy természetesen a „Kunszentmártoni Ujság” csak addig fog megjelenni, míg nyomdászatunkat el nem viszik katonának. Hogy ez mikor fog elkövetkezni, nem tudjuk, azonban jobb, ha az ember

mindenre előre elkészül. A tábla már készen áll ezzel a felirással: A háboru miatt zárva.

Kérjük tehát helybeli és vidéki előfizetőinket, hogy július 1-én az előfizetési díjakat ne fizessék ki, illetve ne küldjék be a kiadóhivatalba, mert nem tudjuk, hogy a „Kunszentmártoni Ujság” meddig fog megjelenni. Ha azonban az Isten megtart bennünket és nyomdászunknak hamarosan nem kell bevonulnia, úgy rendesen, minden vasárnap megjelenünk, az előfizetési díjakat pedig majd utólagosan kérjük előfizetőinktől.

Addig is kérjük előfizetőink szíves pártfogását.

Ajón a jó Isten a magyarnak erőt, egészséget, jó termést, a karjába erőt, hogy ellenségeit leverhesse és hozza el minél előbb, amit epedve várunk: a diadalmas békét.

Hazafias üdvözléssel

A Kunszentmártoni Ujság szerkesztősége.

Gazdáink figyelmébe.

Az aratásra ennek a vármegyének tízezer teljes munkaerőre volna szüksége, hogy az idején és rendben végbe menjen. A vármegye alispánja néhány héttel ezelőtt a főispán vezetésével és a megyei gazdasági egyesület elnökségének részvételével egy-egy földművelésügyi-, mint a honvédelmi minisztereknél eljárta és nekik memorandumot nyújtott át, kérve a teljes munkaerőnek lehetőleg alkalmas hadi foglyokban s ha az nem lehetséges, katonai munkacsoportokban kellő időben való rendelkezésre bocsátását.

Legutóbb pedig a hó 19-én a főispán és az alispán nemcsak újból a két miniszteriumban, de magánál a kormányelnöknél is megjelent, hogy aratás céljára szükséges munkaerőt biztosítsák.

Csak hogy nem igaz ám az a mondás, hogy amit erősen hiszünk, az teljesül.

Szegény asszony még azt se érte meg, hogy fia önjerejéből bármily szerény otthon teremthessen neki. Antal nem boldogult az életben. Mert az, hogy valaki művelt, munkás, becsületos, az csak nem jogcím a boldogulásra. Szelleme repülni szeretett volna. No igen, a legtöbb fiatal ember gondol ilyesmire, de hát azért veszi körül a szegénység vaskalatkája, hogy leszoktassa az ilyen bolondságokról. Az ember világja nem a madaraké. A madarak közül legkönnyebb repül legmagasabbra: az emberek közül az, kinek pénz és összeköttetések a legnagyobb súlyt kölcsönzik.

Antal is sokszor húzta magát törekvései közt össze, annyiszor bukott a magasból véres fővel alá, míg megtanult szépen meghajolni, mint segédjegyző, egy dombok közé rejtett kis oláh faluban.

Család nélkül, megfosztva minden szellemi élvezettől, csekély fizetése miatt megfosztva az otthonalapítás reményétől, mely után a harminckétéves férfi már hatalmasan vágyott, üres lélekkel vegetált napról-napra. Reggeli ébredésekor gyakran azt hitte, hogy le fog roskadni a következő nap örömtelen egyformasága alatt.

Ilyen lelki állapotban vette kezébe nemrég a Hivatalos közlönyt. S alig nézett szórakozottan bele, arca kigyult, szeme felragyogott. A száraz sorok közül újra hallotta azt a bűvös hívogató csilingelést az elsüllyedt paradicsomból, mely már évek óta elnémult lelkébe.

Kilences falu jegyzőt keres . . .

Izzgatottan járt fel s alá kicsiny földes szobájában. Ha lehetne . . . ha lehetne . . . De hát miért ne lehetne az, hogy jegyzőjeül választaná az a nép, melynek minden földművese több szívének a világ legnagyobb uránál. Ha lidércfény volt is, amely ifjúságát be ragyogta, mert ő nem térhet falujába vissza mint birtokos, hát visszatér, mint a falu pennája. Mem halmozhatja el őket jótéteményekkel, de dolgozhat a javukon . . . s talán abban sincs szegény, hogy tőlük kér jótéteményt: darabka biztos kenyeret, melyet szerető hitves-sel kétfelé törhessen.

Mind erősebb, erősebb lett a csilingelés lelkében: haza, haza! És megkapta a vágy, melynél sorvasztóbb nincs, Haza, haza, csilingelt addig, míg szülőföldén találta a hűvösödő őszi reggelt.

Kis faluban rögtön feltűnik az idegen, kivált vasárnap reggel, mikor templomba lépe-

get a nép. Hogyne látták volna hát meg Sol-tész Antalt, ki épen a lelkészlak felé tartott. A tiszteletes ur épen a tornácra adott valami utasítást az egyházfinak. Egy vénasszony, ki be-kandikált a kerítés rácsai közt, meglátta, hogy a lelkész magához ölelte az idegen urat, s homlokon csókolta. Lehet, hogy apjához is hasonlított. Ki mondta ki először nevét, nem tudni. Elég, hogy mikor Antal harmadik harangozáskor végighaladt a templomhajón, mozgás támadt a karban s a padosorokban ülők előre-hajoltak.

Antal szíve megtelt csurdultig bánatos örömmel. Megismerték hát! Meg. Pedig azok a reszkető fejű öregek ott szemben erős, munkabíró férfiak voltak, mikor elment. Ni! A bíró meg, ki feszesen lépked az előljáróság élén, iskolatársa volt, a vásott Gacsal Jóska.

Persze hogy megismerték. Nemsokára még jobban megbizonyosodott felőle, mikor templom után künn cigarettázott a tiszteletes urral a térs udvaron.

Nyílt a kapu. Reszkető kézzel csapott markába az öreg kurátor, ki még Antal gyermekkorá óta tölti be ezt a szép hivatalt.

(Folytatjuk.)

A kormány tagjai természetesen a legjobb akaráttal kezelik ezt a fontos kérdést, s a hadvezetőséggel folytatott tárgyalások során igyekeztek az aratás idejére minél több foglyot és miután ezek már csak kis mértékben állanak rendelkezésre, főképen katonai munkást szabadságoltatni, de a vármegye által igényelt mennyiség ez idő szerint nem adható, mert a harctéri helyzet a fronton levő katonák szaporítását kívánja s végre is első a hadviselés érdeke.

Bár remélhető, hogy a kért munkaerőnek mintegy harmada rendelkezésünkre fog bocsájtani, mind azáltal, mivel a jelenlegi viszonyok között nem tudható, hogy azok a teljes aratási idő alatt szolgálatunkra fognak-e állani, az alispán és a vármegyei munkabizottság figyelmeztetik a gazda közönséget, hogy az aratásnak minden erejük megfeszítésével a gyermekek, az öreg emberek, a nők és a gépek munkaerejének teljes felhasználása mellett úgy készüljenek neki, mintha csupán az itthon levők munkájára lehetne számítani, nehogy számításukban csalódjanak. Az itthoni polgári népességnek az aratás nagy idején éppen oly megfeszített, mondhatni hősi erőt kell kifejtenie, mint amilyennel vitéz katonáink a harctéren küzdenek és ez erős akarattal Isten segítségével sikerülni is fog. Győznünk kell és győzni fogunk gonosz ellenségeinken, számításuk úgy a csataterén, mint a gazdasági élet mezéjén megbukik.

HIREK

Kunszentmárton, 1916. június 25.

Hajnal.

Irtó: **Neuberger Rezső.**

A kávéháznak szögletében
Mulatnak vidám cimborák,
A hajnal már szürkül az égen
De ők csak mulatnak tovább.

A szemeikbe vad tűz lángol
Szilaj kacaj kél ajkukon,
De a tivornya és a mámor
Barázdát vésett arcukon.

Tengerlőn habzó gyöngy-itallal
Szinültig telve a pohár;
Kialtoznak hangos zsivallyal:
Az élet éljen! Nincs halál!

És észrevétlen csak kilebbenn
Az első bágyadt napsugár
Olyan hideg lesz a teremben
Olyan kiellen és sivár.

A cimborák szápadtak lesznek,
S egyszerre elhal a zsivaj,
Kezükből a pohár megreszket
S asztalra loccsan az ital.

A mosoly ajkakra ráfagy
A tréfa torkukon akad,
A félhomályból kelni látnak
Sejtelmes, rémes árnyakat.

A lárna tompa rémületre
A vigalom undorra vált,
Ugy érzik halkan megremegve
Átlépett rajtuk a halál.

— **Eljegyzés.** Merz Gusztáv tiszaföldvári gyógyszerész eljegyezte özv. Kádár Józsefné Kurtz Rózsa urnőt.

— **A rekvirált kukorica és buza** június hó 25-ig föltétlenül beszállítandó Deutsch Ignác gabona kereskedőhöz. Figyelmeztetjük tehát gazdaközönségünket, hogy e rendelkezések haladéktalanul tegyen eleget, mert ha ezt nem teszi, úgy a hatóság karhatalmat vesz igényben és az ellenszegülőket szigoruan fogja büntetni.

— **Ludtömés.** Az új rendszerű ludtömésről Turcsányi István kocséri birtokos könyvet adott ki, mely 70 fillérbe kerül. Az író megmagyarázza, hogyan kell a ludakat tömni az általa feltalált készülékkel. Ez a készülék egyszerű és praktikus és ami fő: egy óra alatt 20 ludat lehet vele megtömni. Aki tehát 3—4 hét alatt meghizott ludat akar, az hozza meg Kocsérról a Turcsányi-féle készüléket.

— **Felvétel a szolnoki felső kereskedelmi iskolába és női kereskedelmi szaktanfolyamba.** Ez intézetek igazgatósága figyelmezteti városunk és vidéke közönségét, hogy az 1916—17. tanévi felvételeket június hó utolsó és július hó első három napján eszközözi. Amely szülő ezeken a napokon nem gondoskodik a beiratásról, számoljon azzal, hogy szeptember elején, a létszám betelvéen, gyermeke nem talál helyet a nevezett iskolákban.

— **Rablóbanda a járásban.** Vakmerő rablóbanda garázdálkodik egy idő óta a tiszai alsó járásban. Majd itt, majd ott tűnik fel, összeszed mindent, ami elvihető, aztán kocsira ül és megy tovább. Június hó 22-én Cibaklázán négy helyen törtek be a rablók, egy helyen véresre is verték a gazdát, aki észrevette ottlétüket. Június 23-án hajnalban pedig a Papszász uradalomba törtek be. Kun Árpád intéző felébredt a zajra és a megijedt rablókat üldözni kezdte. A rablók azonban felugrottak kocsijukra és a sötétségben elvágattak. Az elmúlt héten Ócsödön is több helyen betörték. Egy alkalommal elfogták az egyik rablót, akiben kóbor cigányra ismertek. A kunszentmártoni és a környék csendőrsége a legnagyobb eréllyel nyomoz a rablók után.

— **Az Est.** A magyar újságok között Az Est az egyetlen, amelynek kiváló munkatársai mindig mindenütt ott vannak, ahol helyes és pontos értesüléseket szerezhetnek be lapjuk, a magyar közönség és a külföld részére. Az Est éppen így kiterjesztette tudósító szervezetét minden magyar vidékre, sőt még a kisebb helységeket is bevonta hálózatába. A tökéletes szervezethez ereje letörülhetetlenül rajta van Az Est minden egyes példányán, aminek legbiztosabb mértéke az olvasó közönségnek Az Est-tel szemben nyilvánuló, s állandóan fokozódó bizalma és szeretete. Ezért lett legelterjedtebb magyar lap Az Est, a világsajtó egyik leghatalmasabb organuma, amely a külföld előtt is fogalomná nőtt s amelyről az egész művelt világon tudják, hirszolgálat a legmegbízhatóbb és elterjedtsége is Európa legelső lapja közé emeli.

— **Mozi.** Ma délután ismét megnyitnak a mozi kapui. Közönségünk ma is felkeresheti kedves szórakozó helyét és élvezheti a szebbnél-szebb és legújabb képeket. A mozi előadások már nem sokáig tartanak. Ha el-

következik a cséplés, lezárulnak a mozi kapui, mert a gép elmege — csépleni. Az igaz, hogy az prózai foglalkozás, azonban nagyon hasznos. A mozi gépe télen a közönséget szórakoztatja, nyáron pedig kenyeret keres. Azért iparkodjék mindenki a mozi, ha szórakozni és élvezni akar, mert már nem sokáig lesz módja ebben. Ma többek között vászonra kerül „A hegyek királya” rendkívüli érdekfeszítő rabló történet. E mellett több humoros képpel is kedveskednek a moziisták a közönségnek. Az előadások kezdete fél hat és fél 9 órakor.

Kiadó földek.

A néhai Tóth János örökösének a Körös parton fekvő **120 kishold** szántó, tanyával s a **csengedben 23 kishold** szántó földje **folyó évi október 1-től, 33 kishold** ártéri kaszálója pedig azonnal haszonbérbe **kiadó.** Értekezni lehet **Kis Árpád** megyei hivatalnokkal **Szentesen.**

Hadi fogoly-pénz átutalások.

Tisztelettel értesítjük a t. közönséget, hogy üzletkörünkbe felvettük a hadifoglyok részére való **pénz átutalásokat**, melyeket a semleges államokban lévő bankok útján a legrövidebb idő alatt eszközölünk. Ugy Orosz, mint Olaszországba 50 koronát, 6 koronáért, 100 koronát, 11 koronáért juttatunk el. Beküldendő a pénzzel a legutóbbi harctéri cím és a fogoly pontos címe.

A Hódmezővásárhelyi Népbank igazgatósága.

Elsőrendű

porosz-köszén, gépolaj, gépszir és tűzifa

a cséplési szezonra

Kapható: **Berta József** kereskedésében.

PUSZTATENYŐ—KUNSZENTMÁRTONI H. É. VASÚT R.-T.

Budapest, IV.,

Andrássy ut 4.

Hirdetmény.

Törzsrészevényeink **1916. július 1-én** esedékes XXXI. számú szelvényeit **19 koronával** élvezeti jegyeink **1916. július 1-én** esedékes IX. számú szelvényeit **9 koronával** a „Szolnoki Mezőgazdasági Takarékpénztár R.-T.”-nél Szolnokon **a mai naptól kezdve beváltjuk.** A szelvények nevezett intézetnél számok szerint rendezve jegyzék kíséretében nyutandók be.

Budapest, 1916. június hó 14-én.

Pusztatenyő—kunszentmártoni h. é. vasút r.-t. igazgatósága.

Tábori

fehér levelező-lap

kapható **Wolf Dezső** könyv- és papirkereskedésében.**Dr. Oláh Antal**

ügyvéd, Rákóczi-ut 289 számú háza eladó.

ORVOSOKajánlják, mint legelismertebb köhögés ellen szert a **KAISER-féle****Mell-karamellákat**

a Három fenyő védjeggyel.

Milliók használják**Köhögés**ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló *hűlés* ellen.

6100 köszönős hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron **Goldman Adolf**
gyógytárban és minden hazai gyógytárban.**Vágó István**tiszakürti lakosnak a Julinák Béla gazdasága mellett a nagyrévi tanyán 400 csomó **buza-szalma**, mivel a föld el lett adva, jutányos árban **eladó**.

Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu fizetés mellett

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap nyomdájában.

A hölgyközönségnek

van szerencsém tudomására hozni, hogy egy

bécsi kozmetikai szépségápolási szalonbólmindenféle **arcszépítő- és arcápolási szereket** árusítok.Elvállalok **hajfestést, hajmosást**, arcmaszirozást, arc-vibrációt, **fésülést**, a délelőtti órákban házhoz is elmegyek.Lakásom **Homola Rezső** pékmester ur házában, külön bejárattal, hol szerdán és vasárnap egész nap, a többi napokon pedig délután 2-től este 8 óráig tartózkodom.

Tisztelettel

özvegy Farkas Máténé
Pájer Etelka.**Képes levelező-lapok nagy választékban.**

**Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.**

Wolf Dezsőkönyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése**Kunszentmárton.**

**Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.**

Képes levelező-lapok nagy választékban.